

РЕШЕНИЕ

№ 6068

гр. София, 04.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 175 СЪСТАВ, в публично заседание на тридесети януари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: ПЕТЪР ИВ. МИНЧЕВ

при участието на секретаря АНЕЛИЯ Н. ГЕОРГИЕВА
като разгледа докладваното от ПЕТЪР ИВ. МИНЧЕВ Гражданско дело № 20221110165065 по описа за 2022 година

Предявени са установителни искове по реда на чл. 422, ал. 1 ГПК с правно основание чл. 59, ал. 1 ЗЗД и чл. 86 ЗЗД от „Т. С.“ ЕАД срещу „С. Н. И. Б.“ ЕООД, за признаване за установено, че ответникът дължи на ищеца сумата от 212,05 лева, представляваща стойност на потребена без правно основание топлинна енергия за периода от м.10.2019 г. до м.04.2021 г. за имот, находящ се в гр. София, ул. „Самоков“ № 15, ап. 79, аб. № 458016, ведно със законната лихва от 23.08.2022 г. до изплащане на вземането; сумата от 50,98 лева, представляваща мораторна лихва върху посочената главница за периода от 01.12.2019 г. до 09.08.2022 г.; сумата от 31,92 лева, представляваща стойност на потребена без правно основание услуга за дялово разпределение за периода от м.10.2019 г. до м.12.2020 г., с която длъжникът се е обогатил за сметка на кредитора, ведно със законната лихва от 23.08.2022 г. до изплащане на вземането и сумата от 6,54 лева, представляваща мораторна лихва върху посочената главницата за дялово разпределение за периода от 01.12.2019 г. до 09.08.2022 г., за които суми е издадена заповед за изпълнение от 21.09.2022 г. по ч.гр.д. № 45455/2022 г. на СРС, 175-ти състав.

Ищецът твърди, че между страните не е налице облигационно отношение (договор), поради което претендира посочените суми при твърдения за неоснователно обогатяване. Претендира и разноски.

В срока по чл. 131, ал. 1 ГПК е постъпил отговор на исковата молба, с който ответникът признава основателността на исковите претенции и представя платежно нареждане за платена сума в размер на 376,49 лева. Аргументира, че не е дал повод за завеждане на исковото производство и прави искане разноските да останат в тежест на ищеца, евентуално прави възражение за прекомерност на претендираното юрисконсултско възнаграждение.

С молба-уточнение от 30.06.2023г. и в проведеното на 30.01.2024г. открито съдебно заседание, ищецът е потвърдил, че в хода на исковото производство е получил плащане на процесните суми, като остава дължима сумата от 10,21 лева – неплатени разноски в заповедното производство, сумата от 25 лева – държавна такса в исковото производство,

както и дължимото юрисконсултско възнаграждение в исковото производство.

Съдът, след като прецени събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност, ведно с доводите и становищата на страните, по реда на чл. 235, ал. 2, вр. чл. 12 ГПК, приема за установено следното:

Исковата молба е редовна, а предявените с нея искове са процесуално допустими.

С оглед правилата за разпределение на доказателствената тежест ищецът следва да установи при условията на пълно и главно доказване доставянето на ответника на топлинна енергия, както и предоставянето на услугата дялово разпределение; обогатяването на ответника с доставеното количество топлинна енергия и със стойността на услугата за дялово разпределение; обедняването на ищеца с претендираните суми, наличието на връзка между обогатяването и обедняването, както и размера на сумите; изпадането на ответника в забава и размера на обезщетението за забава. В тежест на ответника е да докаже плащане на вземанията.

Ответникът е признал изцяло основателността на исковите претенции по основание и размер, изявлението е направено от ответника чрез изрично упълномощен с това право процесуален представител, признатото право не противоречи на закона и добрите нрави и ответникът има право да се разпорежда с него. С оглед така направеното признание и на основание чл. 237, ал. 2 ГПК други мотиви относно предпоставките за уважаване на исковете не следва да бъдат излагани.

С отговора на исковата молба ответникът е представил платежно нареждане от 12.01.2023г. за плащане в хода на процеса на сумата от 376,49 лева, като в отговора е посочено, че плаща всички суми по исковата молба, както и разноските в заповедното производство. Ищецът е признал получаването на плащанията, но ответникът не е съобразил дължимата законна лихва върху двете главници за периода от датата на подаване на заявлението /23.08.2022г./ до датата на плащането, в размер на 10,21 лева. Съобразно направеното от ответника счетоводно отнасяне на платената сума по пера, неплатеният остатък от 10,21 лева е отнесен като разноски в заповедното производство, затова следва да бъде присъден като такива. Доколкото всички останали претенции са погасени чрез плащане и на основание чл. 235, ал. 3 ГПК, предявените искове следва да бъдат отхвърлени поради плащане в хода на процеса.

По разноските.

При този изход от спора, право на разноски в настоящото производство има единствено ищецът. Релевираното от ответника искане по чл. 78, ал. 2 ГПК е неоснователно. След като ответникът е имал воля да признае вземанията и да ги плати, е могъл да стори това в рамките на едномесечния срок за доброволно изпълнение по реда на чл. 414а ГПК, в който случай не би могло да се достигне до исково производство, респективно до кумулиране на допълнителни разноски. Вместо това ответникът е подал възражение по чл. 414, ал. 1 ГПК, с което е заявил, че не дължи вземанията по заповедта за изпълнение и с това свое процесуално действие е дал повод за предявяване на установителните искове по реда на

чл. 422, ал. 1 ГПК. Ето защо на ищеца следва да бъдат присъдени разноси в исковото производство в размер на 25 лева за държавна такса и 100 лева за юрисконсултско възнаграждение на основание чл. 25, ал. 1 НЗПП. Съобразно изложеното по-горе, на ищеца следва да бъде присъден и остатъкът от разноските в заповедното производство в размер на 10,21 лева.

Водим от горното, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ поради извършено плащане в хода на процеса предявените от „Т. С.“ ЕАД, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление: гр. София, ул. „Ястребец“ 23Б, срещу „С. Н. И. Б.“ ЕООД, с ЕИК: *****, със седалище и адрес на управление: гр. София, ул. „Беловодски път“ № 34, установителни иски по реда на чл. 422, ал. 1 ГПК с правно основание чл. 59, ал. 1 ЗЗД и чл. 86 ЗЗД за признаване за установено, че С. Н. И. Б.“ ЕООД дължи на „Т. С.“ ЕАД сумата от 212,05 лева, представляваща стойност на потребена без правно основание топлинна енергия за периода от м.10.2019 г. до м.04.2021 г. за имот, находящ се в гр. София, ул. „Самоков“ № 15, ап. 79, аб. № 458016, ведно със законната лихва от 23.08.2022 г. до изплащане на вземането; сумата от 50,98 лева, представляваща мораторна лихва върху посочената главница за периода от 01.12.2019 г. до 09.08.2022 г.; сумата от 31,92 лева, представляваща стойност на потребена без правно основание услуга за дялово разпределение за периода от м.10.2019 г. до м.12.2020 г., с която длъжникът се е обогатил за сметка на кредитора, ведно със законната лихва от 23.08.2022 г. до изплащане на вземането и сумата от 6,54 лева, представляваща мораторна лихва върху посочената главницата за дялово разпределение за периода от 01.12.2019 г. до 09.08.2022 г., за които суми е издадена заповед за изпълнение от 21.09.2022 г. по ч.гр.д. № 45455/2022 г. на СРС, 175-ти състав.

ОСЪЖДА „С. Н. И. Б.“ ЕООД, с ЕИК: *****, със седалище и адрес на управление: гр. София, ул. „Беловодски път“ № 34, да заплати на „Т. С.“ ЕАД, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление: гр. София, ул. „Ястребец“ 23Б, на основание чл. 78, ал. 1 ГПК сумата от **10,21 лева**, представляваща неплатен остатък от разноските в заповедното производство и сумата от **125 лева**, представляваща разноси в исковото производство.

РЕШЕНИЕТО може да бъде обжалвано с въззивна жалба пред Софийски градски съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____